

Η Κερύνεια που Παρακολουθεί

/ Γενικά

Από την πέτρα της υπομονής, όπου βρίσκεται καθισμένη η λευχειμονούσα Κόρη, παρακολουθεί όλα όσα διαδραματίζονται δίπλα της και πιο μακριά, στην ευρύτερη οικογένειά της, στην οποία έχει ενταχθεί πριν από δέκα χρόνια. Αυτά που ακούει δεν μπορεί να τα πιστέψει. Είναι δυνατόν οι «εταίροι» της στην Ευρώπη, έτσι τους αποκαλεί από το 2004, να συμπεριφέρονται με τον τρόπο αυτόν; Είναι δυνατόν οι αξιωματούχοι της ευρωπαϊκής οικογένειάς της να μιλούν και να ενεργούν με τον απαράδεκτο αυτόν τρόπο; Πού είναι οι αρχές πάνω στις οποίες στηρίζεται το ευρωπαϊκό οικοδόμημα; Πού πήγαν οι ευρωπαϊκές αξίες από τις οποίες αναδύθηκε η ένωση των ευρωπαϊκών κρατών; Γιατί οι ταγοί και οι φύλακες των ευρωπαϊκών θεσμών άλλα διακηρύσσουν και άλλα ακολουθούν; Γιατί εφαρμόζουν το «δύο μέτρα και δύο σταθμά» μόλις παρουσιάστηκε το πρόβλημα της Ουκρανίας και κλείνουν τα μάτια στην περίπτωση της Κύπρου, που είναι κράτος-μέλος της Ένωσης; Γιατί στην περίπτωση της Κριμαίας υπερασπίζονται με πάθος την κυριαρχία και εδαφική ακεραιότητα της Ουκρανίας, ενώ, στην περίπτωση της Κύπρου κλείνουν τα μάτια και σιωπούν μπροστά στην εξόφθαλμη αδικία που υφίσταται η Κερύνεια και όλα τα τουρκοκρατούμενα εδάφη της ανεξάρτητης

Κυπριακής Δημοκρατίας, εδώ και σαράντα χρόνια; Αλλά όλα τα εδάφη του νησιού μας ανήκουν στην ίδια την Ευρώπη, όπως μας είπαν οι ευρωπαίοι φίλοι μας. Πώς θα επεκτείνει την κυριαρχία της η νόμιμη ευρωπαϊκή κυβέρνηση του νησιού, όταν τα εδάφη αυτά βρίσκονται βάνουσα κάτω από τη στρατιωτική μπότα της Τουρκίας; Πώς θα αποκτήσει την εδαφική ακεραιότητά της το ευρωπαϊκό κράτος που λέγεται Κύπρος, όταν οι εταίροι μας Ευρωπαίοι δεν κάνουν την παραμικρή κίνηση για να εξαναγκάσουν την Τουρκία να μαζέψει τα φουσάτα της και να τα πάρει εκεί απ' όπου τα έφερε; Γιατί και τώρα που η Τουρκία κρούει τη θύρα της Ευρώπης, όχι μόνο με τα χέρια, αλλά και με τα πόδια, για να ανοίξει και να μπει με τις μπότες της, δεν τη φέρνουν μπροστά στις ευθύνες της και στις υποχρεώσεις της απέναντι στην Κερύνεια (μην ξεχνούμε, όλοι μας είμαστε Κερυνειώτες!); Τουλάχιστον, ας την καλέσουν να σεβαστεί τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, τον Καταστατικό Χάρτη του Ο.Η.Ε., το διεθνές και ευρωπαϊκό δίκαιο, να σεβαστεί το αναφαίρετο δικαίωμα κάθε πρόσφυγα, ο οποίος ξεκληρίστηκε, εκδιώχθηκε από το σπίτι και τον τόπο του, από τα ιερά και τα όσιά του, από τα μνημεία του, και ύστερα να αρχίσουν να μελετούν και να αποφασίζουν αν η χώρα αυτή που παραβιάζει το διεθνές δίκαιο δικαιούται να ανήκει στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Καλά, δεν ενοχλούνται όταν ο τούρκος πρωθυπουργός διακηρύσσει σε όλα τα πλάτη και τα μήκη της οικουμένης ότι κράτος Κύπρος δεν υπάρχει; Δεν ιδρώνει το αυτί τους όταν πολεμικά πλοία της Τουρκίας παραβιάζουν τα χωρικά ύδατα μιας δικής τους ευρωπαϊκής χώρας;

Αυτά, με πόνο ψυχής, παρακολουθεί η ωραία Κόρη, από την πέτρα της σιωπής, όπου βρίσκεται καθισμένη εδώ και σαράντα χρόνια, και καλά γνωρίζει πως κανείς δεν πρόκειται να απαντήσει στα τόσα δικαιολογημένα και απλά ερωτήματά της. Δεν είναι το δίκαιο που επικρατεί στον κόσμο, αλλά τα πολιτικο-οικονομικά συμφέροντα των κρατών, έστω και αν αυτά σκεπάζονται από τη φενάκη ωραίων λόγων για αρχές και αξίες. Καλά γνωρίζει, επίσης, η Κερύνεια, που είναι η συνείδηση όλων των Ελλήνων της Κύπρου, πως χωρίς υπομονή, επιμονή και προσήλωση στον έναν και μοναδικό στόχο, που είναι η απομάκρυνση των κατοχικών στρατευμάτων, η ελευθερία και η επανένωση της πατρίδας μας και η αποκατάσταση των δικαιωμάτων όλων των προσφύγων, τίποτε δεν επιτυγχάνεται. Το είπαμε και άλλοτε, το επαναλαμβάνομε και τώρα: η Κερύνεια αποτελεί την αγωνία, αλλά και την ελπίδα και την πηγή ζωής για όλους τους κατοίκους αυτού

του νησιού. Αποτελεί τη λύδια λίθο πάνω στην οποία θα δοκιμαστεί το μέταλλο της ψυχής μας, ως ανθρώπων και ως λαού.

Του Αντρέα Κ. Φυλακτού, δ. φ.,

Λευκωσία

Πηγή: churchofcyprus.org.cy